

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญและมีบทบาทมากในปัจจุบันเพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารกันทั่วโลก ในประเทศไทยภาษาอังกฤษได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การท่องเที่ยว และการศึกษา ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อธุรกิจกับชาวต่างประเทศ และในการศึกษาระดับสูงทั้งในและนอกประเทศ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจะสามารถเข้าใจความคิด ทักษะคิด วัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ และความเคลื่อนไหวของโลกในทุก ๆ ด้าน

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนได้เรียนตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา และเรียนต่อเนื่องไปจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรภาษาอังกฤษฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันนั้น ยังคงประสบปัญหาอีกจำนวนมาก นักเรียนที่จบหลักสูตรในแต่ละระดับยังไม่บรรลุจุดหมายตามที่หลักสูตรกำหนด และยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความเหมาะสม ดังที่ ดวงเดือน แสงชัย (2533 : 2) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเริ่มต้นมาเป็นเวลานานหลายสิบปีแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะในระดับเริ่มต้น คือ ระดับประถมศึกษา เช่นเดียวกับ ศิริพร จันทานนท์ (2533 : 9) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมาจนถึงระดับมัธยมศึกษายังไม่สามารถเข้าใจข้อความ หรือบทสนทนาภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน แม้จะได้เรียนภาษาอังกฤษไปแล้วเป็นเวลานานหลายปี

สมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 15) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษไม่ได้ผล ตามความมุ่งหมาย

ธานีท โอตาไทย (2536 : 88) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร พบว่า ครูมีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

สุพัฒน์ สุกมตสันต์ (2533 : 54-61) ได้กล่าวถึงคุณภาพของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของไทย สรุปได้ว่า โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว คุณภาพของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของไทยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ นักเรียนยังมีปัญหาในด้านความสามารถในการฟัง การออกเสียง โครงสร้างทางภาษา การพูด การอ่านและการเขียน

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังคงมีปัญหา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ดังจะเห็นได้จากรายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา, 2538 : 17) ดังตาราง 1

ตาราง 1 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ จำแนกเป็นรายกลุ่มประสบการณ์

กลุ่มประสบการณ์	ภาคปฏิบัติ	ภาคความรู้	ภาครวม
ทักษะภาษาไทย	87.43	61.20	69.07
ทักษะคณิตศาสตร์	75.25	56.28	60.55
สปช.	89.67	58.80	68.06
สตน.	81.93	70.91	74.22
กพอ.	90.40	67.43	81.22
ภาษาอังกฤษ	84.28	54.75	66.56

จากตาราง 1 จะพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนยังอยู่ในระดับต่ำมาก โดยเฉพาะคะแนนภาคความรู้จะอยู่ในระดับต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น

นอกจากนี้ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ยังต่ำกว่าเป้าหมายที่สำนักงานการประถม

ศึกษาจังหวัดสงขลาที่กำหนดไว้มาก ดังตาราง 2 (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา, 2538 : 18)

ตาราง 2 เป้าหมายที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา กำหนด และคะแนนผลสัมฤทธิ์ ปี 2537

กลุ่มประชากร	เป้าหมาย สปจ. เฉลี่ยร้อยละ	ผลการประเมิน เฉลี่ยร้อยละ	ต่ำกว่า - สูงกว่า +
ทักษะภาษาไทย	70	69.07	- 0.93
ทักษะคณิตศาสตร์	60	60.55	+ 0.55
สปช.	75	68.06	- 6.94
สตน.	80	74.22	- 5.78
กพอ.	80	81.21	+ 1.21
ภาษาอังกฤษ	75	66.56	- 8.44

อย่างไรก็ตามในการที่จะจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น จำเป็นจะต้องทราบเสียก่อนว่าสาเหตุหรือองค์ประกอบใดที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุเป้าหมาย ได้มีผู้วิจัยหลายท่านศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนมาจากปัจจัยหลายด้านด้วยกัน อนาสตาซี (Anastasi, 1956 : 187 อ้างถึงใน ทวี บุญช่วย, 2534 : 2) ศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา อันได้แก่ การจัดการศึกษาในโรงเรียน ภูมิหลังของนักเรียน ครอบครัว เศรษฐกิจ และสังคม

ประสิทธิ์ บุญมา (2527 : 101) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความรู้ความสามารถทางการเรียนโดยมีผลการเรียนที่ผ่านมาสูง จะมีความรอบคอบและตั้งใจเรียนมากกว่านักเรียนที่มีความรู้ความสามารถทางการเรียนต่ำ

ดวงเดือน แสงชัย (2533 : 2) กล่าวว่า ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษเกิดจากอุปสรรคหลายประการ เช่น ด้านครูผู้สอน ด้านตัวนักเรียน และด้านผู้ปกครอง

ธานี โอตาไทย (2536 : 88) ศึกษาพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เกิดจากโรงเรียนไม่สนใจ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีกิจกรรมเสริมการเรียนทางภาษาให้กับนักเรียน

รัตนา เมืองขวา (2536 : 72) ได้ศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมอติณแดง มหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความสนใจของนักเรียนด้านสภาพการเรียน และด้านความเอาใจใส่ของครู

พีระ พุ่มพิเชษฐ (2534 : 83-84) ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คือ ประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอน

ศรีนวล วรรณสุธี (2536 : 94) ศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คือ วิธีการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้ปฏิบัติ ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านวิชาการ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง

จิรนาฏ สุทธานุกุล (2533 : 95) ศึกษาพบว่า องค์ประกอบด้านอายุของนักเรียน ผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา และรายได้ของครอบครัว ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บทสนทนา ตามลำดับ

จงกลณี เวสุวรรณ (2536 : 83-84) ศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดลำพูน คือ องค์ประกอบด้านโรงเรียน เช่น เขตพื้นที่ที่โรงเรียนตั้งอยู่ และจำนวนห้องเรียน องค์ประกอบด้านครูผู้สอน เช่น อายุ วุฒิทางการศึกษา องค์ประกอบด้านนักเรียน เช่น สุขภาพของนักเรียน

เวิร์ทิงตัน และเจแอนท์ (Worthing and Giant, 1971 อ้างถึงใน นุกุล ภูประเสริฐ, 2534 : 28) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับรายได้และอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ Wright และ Bean, (1974 อ้างถึงใน นุกุล ภูประเสริฐ, 2534 : 28) ที่ศึกษาพบว่า เพศ รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดา และการศึกษารองมารดา มีผลต่อการประสบความสำเร็จทางการเรียนของนักศึกษา

จากรายงานการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีหลายตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบด้านครู เช่น ประสิทธิภาพการสอน วุฒิทางการศึกษา เพศ ความเอาใจใส่ องค์ประกอบด้านนักเรียน เช่น ความสามารถทางการเรียน ภูมิลำเนาของนักเรียน ความสนใจ อายุ วิธีการที่นักเรียนใช้ปฏิบัติ ความตั้งใจเรียน เจตคติ สุขภาพ เพศ องค์ประกอบด้านโรงเรียน เช่น การจัดการศึกษาในโรงเรียน สภาพการเรียน เขตพื้นที่ที่โรงเรียนตั้งอยู่ จำนวน

ห้องเรียนและองค์ประกอบทางด้านครอบครัว เช่น รายได้ของครอบครัว ที่อยู่อาศัย อาชีพของบิดา มารดา การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

สำหรับตัวแปรบางตัว เช่น ประสบการณ์การสอน คุณภาพการศึกษาและเพศของครู อายุและเพศของนักเรียน จำนวนห้องเรียนและเขตพื้นที่ที่โรงเรียนตั้งอยู่ รายได้ของครอบครัว อาชีพและการศึกษาของบิดามารดา เป็นตัวแปรที่สามารถจัดกระทำในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงได้น้อย หรือไม่ได้เลย ผู้วิจัยเห็นว่า ตัวแปรเกี่ยวกับคุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว ก็กีดกันในการเรียนและเจตคติของนักเรียน เป็นตัวแปรที่สามารถพัฒนาและปรับปรุงได้มาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลาหรือไม่ อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการควบคุมตัวแปรที่อาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้นำความสามารถทางการเรียนของนักเรียนเข้ามาเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษาคั้งนี้ด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลานั้น ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว ก็กีดกันในการเรียน และเจตคติของนักเรียน ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครู กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมของครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.4 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างกิจนิตย์ในการเรียนของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.5 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.6 เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว กิจนิตย์ในการเรียน และเจตคติของนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานดังนี้

1. ความสามารถทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. การส่งเสริมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. กิจนิตย์ในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
5. เจตคติของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

6. ความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริมของครอบครัว กิจนิสัยในการเรียน และเจตคติของนักเรียนสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความสำคัญและประโยชน์

1. ด้านความรู้

- 1.1 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ว่าสัมพันธ์กันหรือไม่
- 1.2 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ว่าสัมพันธ์กันหรือไม่
- 1.3 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมของครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ว่าสัมพันธ์กันหรือไม่
- 1.4 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างกิจนิสัยในการเรียนของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ว่าสัมพันธ์กันหรือไม่
- 1.5 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ว่าสัมพันธ์กันหรือไม่
- 1.6 ทำให้ทราบว่าตัวแปรพยากรณ์ อันได้แก่ ความสามารถทางการเรียน คุณภาพการสอน การส่งเสริมของครอบครัว กิจนิสัยในการเรียนและเจตคติของนักเรียน ตัวแปรใดจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. ด้านการนำไปใช้

- 2.1 ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้แก่นักการศึกษา ผู้บริหาร และครูผู้สอน ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ หากผลการวิจัยพบว่าตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ปรับปรุงส่งเสริมได้ถูกต้อง
- 2.2 ใช้เป็นแนวทางสำหรับนักการศึกษาและผู้บริหาร ในการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุนครูผู้สอน ในการจัดการเรียนการสอน

2.3 เป็นประโยชน์แก่บิดามารดา และผู้ปกครอง ในการสนับสนุน ส่งเสริม การเรียนของบุตร
ธิดา หากผลการวิจัยกล่าวว่า การส่งเสริมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

2.4 เป็นประโยชน์แก่วินิจฉัยตนเอง ในการที่จะได้พบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุง
ผลการเรียนของตนเอง

2.5 ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า วิจัย องค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน
และการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรทำนาย (Predictor Variable) คือตัวแปรที่ศึกษาในฐานะเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน ประกอบด้วย

- 2.1.1 ความสามารถทางการเรียน
- 2.1.2 คุณภาพการสอนของครู
- 2.1.3 การส่งเสริมของครอบครัว
- 2.1.4 กิจนิสัยในการเรียนของนักเรียน
- 2.1.5 เจตคติของนักเรียน

2.2 ตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable) คือตัวแปรที่ศึกษาในฐานะเป็นตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ซึ่งมีจำนวน 14,927 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 478 โรงเรียน กระจายอยู่ใน 15 อำเภอ กับ 1 กิ่งอำเภอ

ข้อตกลงเบื้องต้น

เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษาทุกโรงเรียนในจังหวัดสงขลา ใช้หลักสูตรฉบับเดียวกัน ดังนั้นในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน จึงเชื่อว่าเครื่องมือวัดผลที่โรงเรียนใช้วัดผลนักเรียน จะมีความยากง่ายในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์ประกอบที่สัมพันธ์ หมายถึง ตัวแปรที่มีส่วนส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ความสามารถทางวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เฉพาะทักษะการฟัง การอ่าน การเขียนและการใช้ภาษา ซึ่งได้จากคะแนนแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ความสามารถทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งได้มาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทุกวิชาในปีที่ผ่านมา ในที่นี้จะใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียน
4. คุณภาพการสอนของครู หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่อำนวยความสะดวกการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อบกพร่อง เป็นต้น

5. การส่งเสริมของครอบครัว หมายถึง การแสดงออกของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน แล้วมีผล
ทำให้นักเรียนมีความสนใจ ต้องการ และเกิดการเรียนรู้อิงวิชาภาษาอังกฤษ
6. กิจนิสัยในการเรียน หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนที่นักเรียนปฏิบัติประจำจนกลายเป็น
นิสัยและความเคยชิน
7. เจตคติของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีพฤติกรรม
ที่แสดงออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบ
8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา